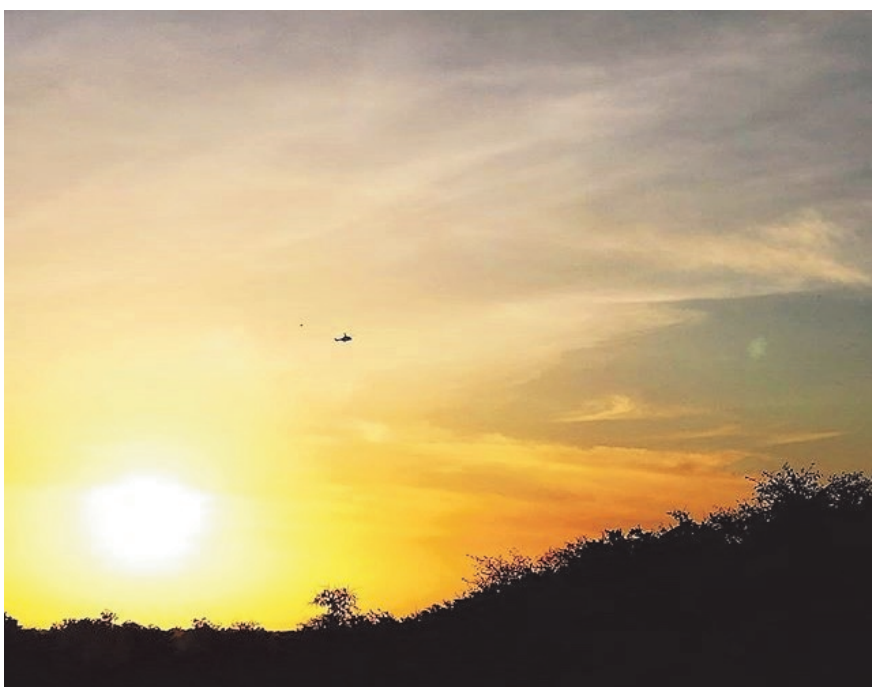


Wij ZIJN de Nieuwe Aarde

Ilse Wanten

Lieve lezers,

Tijdens dit schrijven zijn we alweer februari 2021. Morgen is het 11 februari en begint er een nieuwe maan. Een ideaal moment dus om even terug te kijken zodat we met een fris helder hoofd en nieuwe inzichten verder kunnen.



Eind vorig jaar, meer bepaald op mid-winter 21 december 2020, vond er een bijzondere gebeurtenis plaats die begeleid werd door een grote conjunctie van de planeten Jupiter en Saturnus. Als het nieuwe Waterman-Tijdperk nog niet begonnen was, dan gaf deze samenstand dit keer wel het groene licht. Dat de geboorte van een nieuw Tijdperk met heel wat groeipijnen gepaard gaat, hebben we reeds aan de zwangerschap, die eraan vooraf ging, kunnen aflezen. Het jaar 2020 was een jaar waarin de grote verandering werd ingezet. Deze verandering is nodig. Dat beseffen we in de grond van ons hart allemaal. Wanneer we immers kijken naar de afgelopen decennia dan kan zelfs een blinde zien dat het met onze pla-

neet en onze maatschappij niet zo goed gaat. Hoe komt dat toch? Ligt dat nu werkelijk aan de aard van 'het beestje'? Zijn wij als gewone mensen echt tot niets méér in staat? Zijn vrede en harmonie dan slechts inhoudsloze begrippen? Of liggen ze simpelweg buiten ons bereik?



Toen ik zo'n 16 jaar geleden aan een diepgaand (zelf-)onderzoek begon, ter voorbereiding op mijn eerste boek *Ziel in Zicht!*, vormden dit soort vragen mijn uitgangspunt. De antwoorden die ik destijds ontdekte, openden voor mij opnieuw heel andere werkelijkheden. Een realiteit namelijk die ik als kind al kende en waarbij de gewone mens als het ware door bepaalde verhalen gevangen werd/wordt gehouden. Degenen die deze verhalen vertellen, degenen die wereldwijd de touwtjes strak in handen houden, zijn vooral in het onzichtbare werkzaam. Dat mag je heel letterlijk nemen want ik heb het over wezens die niet van de Aarde zijn. Deze buitenaardse leven letterlijk van angst en angsttrillingen. Daarom proberen zij op alle mogelijke manieren zoveel mogelijk angst te zaaien. De reden waarom deze wezens dit doen, is omdat zij zichzelf lang geleden van de liefde hebben

afgescheiden. Zij weten zelfs niet meer wat liefde is...

Terwijl 'wij, de gewone mensen' in feite niets liever willen dan simpelweg gelukkig zijn, wordt 'geluk' door de donkere verhalenvertellers afgeschilderd als iets dat ofwel moet worden verdiend en op ons wacht na een leven van lijden en afzien; ofwel iets dat enkel kan worden afgekocht door de aanschaf van allerlei materiële zaken. Neen, geluk - gelukkig zijn - is niet iets dat ons met de paplepel werd/wordt ingegeven. Onze voorouders in gedachten - die herinneringen aan 1 tot zelfs 2 Wereldoorlogen met zich meedragen! - kunnen we gemakkelijk inzien dat geluk voor

hen in de allerkleinste dingetjes lag. Bij wie zich inliet met de grotere, meer wereldse zaken, sloeg de angst al gauw om het benepen hart. Met de komst van de televisie, en later het internet, is de wereld kleiner geworden. De angst daarentegen is enkel vergroot. Meer dan ooit trekken mensen zich terug in de veilige schuilplaats van hun huis waar ze vanachter meerdere schermen de wereld waarnemen. De meeste van de verhalen die in een dagelijkse vloed over ons allen worden uitgestort, zijn verhalen die steeds maar weer hameren op angst. Wanneer een kind de hele tijd wordt aangemaand om voorzichtig te zijn, krijg je op het einde een angstige volwassene die helemaal niets meer durft. Wat gebeurt er wanneer volgroeide volwassenen op een dagelijkse basis op deze manier worden geïndoctrineerd? De toekomst zal het uitwijzen...

Persoonlijk heb ik in elk geval al heel lang geen zin meer om angstig te zijn. Ik heb er destijds erg hard aan gewerkt om de angst die gepaard ging met het 'anders dan de anderen zijn' van me af te schudden, en ben nu niet van plan om terug in die val te trappen. Sinds ik de angst verbannen heb en de liefde in mijn leven toeliet, ben ik namelijk zoveel gelukkiger geworden. Een geluk ja, dat bestaat uit de meest eenvoudige kleine dingen maar evengoed uit heel grote zaken. Verhalen van angst hielden mij gevangen in een kleine wereld terwijl de verhalen van liefde mij optilden en mij boven mezelf deden uitstijgen. Totdat ik uiteindelijk opnieuw besepte dat ikzelf liefde b en. Ja, dat alle mensen in hun diepste kern liefde zijn. Sindsdien kies ik heel bewust voor liefde en tevredenheid want dat is namelijk wat werkelijk geluk inhoudt. Wat de verhalenvertellers ook mogen zeggen: liefde, geluk en tevredenheid zijn wel degelijk zaken die op elk gegeven moment binnen ons bereik liggen. Dat komt omdat we ze zelf kunnen scheppen. We kunnen er altijd helemaal zelf voor kiezen.

Tevreden zijn, het positieve in de wereld zien, is een levenskunst. Het gaat niet om de realiteit niet onder ogen (willen) zien of wegvlugten in een droom-realiteit. Neen, het gaat wel degelijk om de werkelijkheid die je op twee manieren kan zien en waarvan jij dan heel bewust de positieve kant kiest. Natuurlijk wil ik hier geen mensen bruuskeren. Uiteraard maken veel mensen zaken mee die vreselijk zijn en tot verdriet en pijn leiden, maar dat mag geen continu lijdend bewustzijn scheppen. Ook al hebben we eens een mindere dag, week of periode, dan moeten we dat trachten te accepteren en niet proberen om die negatieve gevoelens geforceerd weg te drukken. Want als we ertegen vechten of onszelf om die reden veroordelen, geraken we alleen maar meer verwijderd van tevredenheid en geluk. Als we de dingen die we niet kunnen veranderen, zonder angst leren te accepteren, dan zijn we al een heel eind op weg. Naar waar? Naar een betere wereld uiteraard! Alles staat en valt namelijk met ons bewustzijn! Ja, met het bewustzijn van ieder van ons. Zoveel te meer mensen uit de boot van de angst en in de boot van de liefde zouden stappen, zoveel te sneller we straks met z'n allen in een betere wereld leven!



Een wereld voor iedereen! Een paradijs op Aarde! Droom ik? Ik weet wel zeker van niet! Maar natuurlijk besef ik ook wel dat dit ontwakingsproces niet van de ene dag op de andere zal plaatsvinden. Dat kan ook niet anders. Stel je voor wat er zou gebeuren als plots iedereen op hetzelfde moment zou doorkrijgen wat er zich werkelijk allemaal achter de schermen van dit wereldtoneel afspeelt... Mensen zouden 's nachts geen oog meer dicht doen en er zou een paniek uitbreken die enorme schade zou kunnen aanrichten. Daarom gaat het allemaal precies zoals het moet. Alles op z'n tijd. De ene is zich letterlijk van nog geen kwaad bewust en draait zich nog een keer lekker op de andere zijde, terwijl de andere heftig tekeer gaat en staat te roepen en te schreeuwen om actie en zelfs revolutie. Wanneer beiden - de slaper en de ontwaakte - elkaar tegenkomen en een gesprek aangaan, zorgt dat uiteraard voor heel wat spanningen en onbegrip. Daarom is het van belang goed in te schatten wie je op je pad tegenkomt en welke woorden je dan best gebruikt. Respect is van

het grootste belang. Niemand wordt immers graag ruw wakker geschud. En zeker niet wanneer de slaper in kwestie niet eens beseft dat hij/zij sliep...

Natuurlijk mag degene die reeds aan het ontbijt zit, wél spreken over wat hij/zij reeds zelf heeft ervaren en geleerd. Door dat te doen, kan er bij de ander een interesse ontstaan. Wie weet: zelfs een passie. Zo gaat dat nu eenmaal met ideeën: die verspreiden zich meestal als een lopend vuurtje. En degenen die erdoor worden aangestoken, verspreiden het op hun beurt ook weer opnieuw. Zo kan er een beweging ontstaan, en die beweging kan uiteindelijk weer voor een koerswijziging zorgen. Let wel: dit principe geldt zowel voor goede, liefdevolle ideeën als voor niet zo goede ideeën. Je kan dus maar beter telkens opnieuw de juiste, goede keuze maken, nietwaar?

De richting die we met onze boot van de liefde uit willen varen, lijkt een beetje op het beloofde land. Of het Paradijs van Eden waaruit we eens met z'n allen werden verdreven. Door wie? Door wat? We hebben intussen al zoveel verhalen aanhoord... Zoveel... dat we sommigen zelfs zijn vergeten... Natuurlijk helpt het ook niet wanneer er heel veel verschillende verhalen worden verteld. Hoe weet je dan nog wat waar is en wat niet? Zie je hoe het zaaien van twijfel opnieuw een rookgordijn optrekt? In donkere nevelen gehuld, slaat de angst uiteraard veel sneller toe dan wanneer er helderheid heerst. Belangrijke zaken als onze af- en toekomst, en onze taak op deze Aarde zouden daarom op de eerste plaats moeten komen te staan, en niet pas worden beantwoord op het einde van een kostbaar mensenleven.

Gelukkig is er nog steeds een plek waar we de waarheid altijd vinden kunnen. Wat er ook gebeurt, waar we ons ook bevinden - tussen slaap, droom of werkelijkheid - deze plaats zal nooit vergaan. Ze was bij ons vanaf het begin. Ze zal er zijn lang nadat wij zijn vertrokken. Niets of niemand kan haar geweld aandoen, zolang wij daarvoor zelf een stokje steken. Wie deze plek wenst te betreden, zal van goede huize moeten zijn. Geen enkel verhaal kan haar immers bevatten, en toch bevat zij alle verhalen. De weg naar deze plek is als het pad dat werd bezaaid met broodkruimels. Ook al worden de kruimels door de vogels en de andere dieren van het bos opgegeten, het pad zelf vervaagt nooit en het is onze herinnering eraan, voor altijd in onze ziel gegraveerd, die ons leiden zal.

Daarom, wat de verhalenvertellers ook nog allemaal mogen uitvinden, laat geen enkel verhaal je afleiden van jouw pad. Maar laat alle verhalen toe terwijl jij jouw eigen pad reist. Stijg uit boven wat je dént te zijn, en word datgene wat je altijd al bent geweest. Herinner het je: je bent een kind van het Licht en de Liefde. Een wezen van de sterren, zo volmaakt dat het ook dit keer de stormen zal trotseren. Wees er maar zeker van: de wereld die reeds in de verte, over de Horizon, op je wacht, was er altijd al. Het waren slechts wij - wijzelf - die ons lieten afleiden door allerlei verhalen die de waarheid geweld aandeden zodat we haar uiteindelijk vergaten. Nu is de tijd eindelijk weer aangebroken om het stof van de jaren van ons af te schudden, op te staan en terug te keren naar haar. Naar onszelf. Naar wie wij werkelijk zijn. Het is nog slechts een kwestie van tijd... Wat er ons ook nog allemaal staat te wachten: wees dapper! Houd vol! Wees positief!



Niets komt immers zomaar op ons pad. Ook al denken we wel eens dat iets toevallig gebeurt, gaat er toch meestal een intentie, een verlangen, een gebed, een vraag of verzoek aan vooraf. Wie weet... hebben we wel met z'n allen gevraagd om de huidige situatie! Wie weet hebben we wel allemaal staan roepen: 'Genoeg is genoeg! Het moet anders! Van nu af aan moet het anders!' Wie weet werden onze kreten gehoord? Want er zijn natuurlijk niet enkel donkere of niet-lichte buitenaardse wezens. Er zijn er ook schitterende en stralende bij. Zo van die lichtwezens die pure Liefde belichamen en die de mensheid eveneens vanachter de schermen bijstaan in al haar beproevingen. Ik heb het even opgezocht en zo staat het ook zwart op wit bij Matteus 7:7 'Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan.'

Beschermengelen, opgestegen Meesters, helpers uit de hogere dimensies? Jazeker. Talrijke oude mythen en legenden hebben hierover reeds getuigenissen afgelegd. Dat deze verhalen wel de juiste verhalen zouden kunnen zijn, is voor veel mensen vandaag al lang achterhaald. Laat ik het zo zeggen: in het begin hadden alle religies het over liefde en hadden zij het allemaal aan het juiste eind. Maar toen vielen degenen binnen die het

niet zo goed met de mensen voorhebben. Het gevolg hiervan is dat veel dingen letterlijk werden verdraaid en zelfs volledig omgekeerd. Vandaag is de tijd eindelijk aangebroken om de dingen weer terug te draaien naar hun oorspronkelijke vorm.

Je zou dit proces als een zuiveringsproces kunnen zien. De Aarde is bezig zichzelf te helen en te vernieuwen. Zoals een slang op gezette tijden verwisselt ook de Aarde namelijk van huid. De nieuwe huid - de Nieuwe Aarde - heeft geen zin meer in wezens die haar geweld aandoen en tracht ze daarom van zich af te schudden. Dat voelen deze wezens natuurlijk ook. Zij willen echter niet vrijwillig vertrekken. Terwijl ze steeds banger worden om hun invloed te verliezen, hopen ze nog steeds weg te geraken met hun snode plannen en acties. Het zal hen niet baten. Het proces - de wisseling van de Tijdperken - is reeds ingezet. In de verte komt de Zon reeds op en haar deugddoende stralen zetten stilaan alles in een warme gloed.

Bij de Hopi Indianen bestaat er een oude profetie die voorspelt dat op een bepaald moment 'kriskas door het land er een groot spinnenweb zal zijn'. Met de komst van het internet zijn we inderdaad nog nooit zo verbonden met elkaar geweest. Maar is dit internet niet slechts een kunstmatige afspiegeling van een veel ouder fenomeen? Weet jij veel of er iemand aan de andere kant van de wereld plots lacht wanneer jij hier een goede daad verricht, of simpelweg met liefde denkt aan iemand aan de andere kant van de wereld! Alles en iedereen zijn met elkaar verbonden in een levend, natuurlijk netwerk dus zo heel vergezocht is een dergelijk idee helemaal niet!

Als ik nog een ding zeggen mag, dan is het dat onze menselijke manifestatie-kracht werkelijk geen grenzen kent. Dat heb ik al zo vaak zelf mogen ondervinden, zowel in de goede als niet zo goede zin. Iets van de lessen die ik hieruit trok, heb je hierboven kunnen lezen. Ik hoop oprecht dat jij in de komende dagen, weken of periode jouw positieve manifestatie- of scheppingskracht de bovenhand laat nemen. En dat we snel, heel snel én met z'n allen de nodige koerswijziging zullen inzetten. Weg met de angst! Leve de liefde!



10 februari 2021

Meer lezen? Over mij of mijn andere scheppings-vruchten? Aarzel niet en neem een kijkje op mijn website. Je vindt er boeken, muziek, video-clipjes, nog meer verhalen en binnenkort zelfs een heuse cd! www.ilsewanten.com